

Mødet genoptaget kl. 19.

Formanden: Efter henstilling skal jeg igen udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.15.

Mødet udsat kl. 19.01.

Mødet genoptaget kl. 19.15.

Forhandlingen genoptoges.

Morten Lange: Jeg har ikke i de svar, som er givet fra regeringens side, fået nogen væsentlige antegninger til de bemærkninger, jeg kom med om økonomisk politik. Jeg håber, det vil betyde, at vi er ved at nærme os et virkeligt angreb på den inflationsbølge, som jeg udtrykte mig om med megen præcision og bekymring. Hvis det er rigtigt, og det har jeg da nogen grund til at tro, så vil der være mange ting, som fremover må blive lettere.

Jeg tror i virkeligheden også, at denne debat på mange måder har klaret tingene af, for bidragene fra venstre, konservative og radikale til en økonomisk politik har med en ensformighed gået på spørgsmålet om de offentlige udgifter. Jeg indrømmer, at partiet venstre er kommet ind med to ideer, som jeg synes med rimelighed har fortjent en overvejelse. Den første, spørgsmålet om ombytning af dyrtidsportioner, mener jeg at økonomiministeren har svaret tilstrækkelig præcist på. Det er en idé, som jeg udmærket godt forstår at partiet venstre føler trang til at fremsætte, og jeg indrømmer, at det er et område, som er meget ømtåleligt og besværligt, men jeg synes, at økonomiministerens redegørelse var så præcis i denne forbindelse, at man med rette kan afvise venstres forslag, sådan som det er fremsat og på sin hele baggrund.

Fra venstre er der kommet et andet forslag, som til gengæld kun står som en fuldstændig tom skitse, spørgsmålet om det, som hedder nettoskat, og som altså skal være et forsøg på at trænge ind i den mær-

kelige kombination, vi har af indkomstbeskatning og forskellige sociale tilskud. Vi ved alle sammen i dette ting, at vi dér har et reelt problem, og det er selvfølgelig udmærket at finde et ord, som kan dække dets løsning, men det er et meget stort spørgsmål, om man i og med at man sådan stiller et begreb op, som hedder nettoskat, overhovedet har løst problemet, for slet ikke at snakke om at have fundet frem til en løsning, som vi i denne sal må kunne finde frem til en rimelig enighed om, for det indeholder jo en lang række problemer.

Jeg indrømmer, at venstre dér peger på noget, ikke nyt, for vi har snakket om det flere gange, venstre peger nærmest på det ved at finde et magisk ord, som man måske kan køre på rundt omkring i forsamlingerne og sige: det er det, vi skal have. Men der er slet ikke noget grundlag for diskussion bare på grundlag af en sådan, skal vi sige slagordspræget beskrivelse af fænomenet, et fænomen, som vi netop har bedt om en dybtgående redegørelse for, som jeg håber vi får.

Men bortset derfra har man i hovedsagen holdt sig ganske ensidigt til spørgsmålet om at lade en offentlig nedskæring bære hele problemet om en sanering af den danske økonomi. Jeg var i min behandling af de økonomiske problemer forhåbentligvis temmelig klar i retning af, at denne ensidige løsning er ingen løsning, eller rettere, det er en forkert løsning, og det er meget uoverbevisende forslag til nedskæringer, der er forelagt. Man har blot et fromt ønske, som man virkelig kan give de borgerlige partier med på vejen. De må være uhyre glade, hvis de ikke bliver taget på ordet og bliver sat til at danne en regering og bliver sat til at gennemføre en politik af den art, som de selv truer befolkningen med i dag. Vi får håbe, at det ikke går så galt, det ville være synd for landet, og jeg håber, at det bliver afbødet.

Jeg har som sagt ikke mange bemærkninger til, hvad der er blevet sagt fra regeringside til de sager, som jeg lagde frem. Jeg tager det som et udtryk for, at det er ting, som man vil tage op til positiv forhandling. Jeg har registreret et første forslag i dag, og jeg håber, at denne samling punkt for punkt må være optaget af, hvor det drejer sig om økonomiske spørgsmål, at få en retfærdig og